

Hellere alt andet! Diskretion var ikke de Folks Sag, det vilde ikke kunne undgaas, at Historien kom Inger og hendes Forældre for Øre. Men hvilke Forestillinger maatte disse vel gøre sig om ham, naar de hørte, at han havde sagt Tak for udvist Gæstfrihed ved at bede om et Pengelaan? Udfaldet af det Forsøg, han allerede havde gjort med Hofjærgmesteren, opmuntrede heller ikke til en Gentagelse. Men hvad skulde han da gøre? En skriftlig Henvendelse til Etatsraad Erichsen vilde sikkert ogsaa være unyttig, og et Forsøg paa at faa et af Byens tekniske Bureauer til at afkøbe hans to Patenter havde han i Forvejen gjort uden at opnaa noget Resultat.

Han besluttede da at se Tiden an og foreløbig slaa sig igennem med, hvad han kunde skaffe sig ved at sælge eller pantsætte Resten af sin overflødige Garderobe og saadanne andre Værdigenstande, som nu kunde undværes. Han vilde regne med den Mulighed, at Udtørringsanlægget derovre omkring Kærsholm snart blev vedtaget, og han vilde da ligefrem stille Fordring om forlods Pengeudbetaling. I et Brev, Hofjærgmesterinden havde sendt ham som Svar paa hans Taksigelsesskrivelse, havde hun rigtignok ikke mere end netop omtalt Sagen men dog skrevet, at hun stadig havde godt Haab for den; samtidig havde hun gentaget sin Indbydelse til at tilbringe Julen paa Kærsholm.

Det gik nu nogle Uger. Man kom ind i Oktober, og endnu havde der ikke vist sig nogen Udsigt til Hjælp. Alligevel opgav han ikke Haabet om, at det skulde lysne for ham. Han kunde ligesom ikke tro paa, at Gud vilde træde ham endnu dybere ned i Støvet. For at faa sine Midler til at strække til det længst mulige undte han sig tilsidst neppe Føden. Hvad det galdt om, var jo at holde ud, i det mindste til han havde faaet sin Eksamen. Han vilde vel da kunne faa en eller anden Ansættelse og kunde i hvert Fald slaa sig ned et eller andet Sted som privat Landinspektør og bие paa sin Tid. Men uden Eksamen, uden Penge eller Forbindelser havde han kun Udsigt til at sulte ihjel eller slaa sig igennem som slet og ret Nævearbejder.

Dagene — mørke og sludfulde Efteraarsdage — gik hen i Uro og Spænding. Hver Formiddag stod han ved sit Vindu paa den